

Activitat agrícola o ramadera: fruits hortícoles (tomàquet).

Índex de rendiment net: 0,18.

C. Terme municipal: Níjar.

Activitat agrícola o ramadera: fruits hortícoles (pebrot).

Índex de rendiment net: 0,18.

D. Termes municipals: Alhama de Almería, Gádor, Pechina, Viator.

Activitat agrícola o ramadera: fruits hortícoles (síndria).

Índex de rendiment net: 0,18.

E. Termes municipals: Gádor, Pechina, Viator, Vícar.

Activitat agrícola o ramadera: fruits hortícoles (meló).

Índex de rendiment net: 0,18.

Segon. *Regularització per contribuents afectats*.—Els contribuents afectats per la reducció d'índexs de rendiment net aprovada en aquesta Ordre que hagin presentat la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a 2002 poden regularitzar la seva situació, presentant la sol·licitud de rectificació de la seva autoliquidació davant el delegat o l'administrador de l'Agència Estatal d'Administració Tributària competent per raó del domicili fiscal del contribuent, en els termes que preveu la disposició addicional tercera del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

Aquestes sol·licituds de rectificació es poden presentar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre.

Disposició final única.

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Els ho comunico perquè en tinguin coneixement i als efectes oportuns.

Madrid, 30 de setembre de 2003.

MONTORO ROMERO

Excm. Sr. Secretari d'Estat d'Hisenda i Hm. Srs. Director General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i Director General de Tributs.

CAP DE L'ESTAT

18681 *LLEI 29/2003, de 8 d'octubre, sobre millora de les condicions de competència i seguretat en el mercat de transport per carretera, per la qual es modifica, parcialment, la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.* («BOE» 242, de 9-10-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Són diverses les raons que aconsellen la modificació del títol V de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació

dels transports terrestres (d'ara endavant, LOTT), referit al règim sancionador i de control d'aquests transports.

D'una banda, els plantejaments sobre el nivell d'intervenció administrativa sobre el mercat de transports han variat sensiblement des del 1987, any en el qual es va aprovar la LOTT, i el moment actual.

En un mercat fortament intervingut, en el qual la major part de les decisions empresarials requerien un control previ per part de l'Administració, és obvi que determinades conductes lesives per a la competència no es produïen mai o, en el cas de produir-se, tenien poca transcendència. Al contrari, en un mercat pràcticament liberalitzat, com és actualment el dels nostres transports per carretera, és imprescindible que la inspecció pugui perseguir i sancionar conductes contràries a la lliure competència, en les quals, si s'escau, puguin incórrer les empreses que pretenguin utilitzar indegudament l'àmbit de llibertat en què ara es desenvolupen a través de pràctiques basades en la competència deslleial.

Per aquest motiu, determinades conductes, que tenien una importància relativa en el context de l'ordenació general dels transports terrestres existent el 1987, avui s'han de valorar des d'una òptica sancionadora totalment diferent. A més, aquestes conductes poden afectar negativament, en moltes ocasions de manera directa, la seguretat en el transport terrestre, la qual cosa és inacceptable en una societat desenvolupada en la qual la seguretat s'ha de considerar un objectiu irrenunciable.

D'altra banda, des del 1987 fins ara s'han produït canvis importants en el règim jurídic tant de les autoritzacions de transport interior com de les llicències i autoritzacions habilitadores per a la realització del transport internacional, la qual cosa fa necessari acomodar els tipus infractors a aquest nou règim.

Finalment, la jurisprudència cada vegada més estricta sobre la interpretació del principi de reserva de llei en matèria sancionadora, així mateix, aconsella modificar el títol V de la LOTT, a fi de recollir amb la precisió necessària tots els tipus infractors que es poden produir en la pràctica.

Significativament, en un determinat nombre de casos, aquesta jurisprudència considera contrària al principi de legalitat la tècnica seguida pel legislador el 1987, consistent a establir tipus infractors molt genèrics en la LOTT, que, després, va concretar el Reglament aprovat per desplegar-la.

La nova redacció que es fa del títol V, necessàriament més proluxa que la precedent, tracta de tipificar de forma completa les diferents vulneracions de les normes d'ordenació del transport per carretera que es puguin produir, incloent-hi els desplegaments, les precisions i els aclariments que fins ara s'incloïen en normes de rang inferior a la llei o que són exigits per l'aparició de noves figures jurídiques, en una escrupolosa aplicació del principi de legalitat en la matèria.

A més d'aquestes modificacions, s'actualitzen les quanties de les sancions, per tal de mantenir-ne el caràcter dissuasiu en relació amb els beneficis que actualment podria reportar la comissió de les infraccions a les quals van aparellades, s'estableix un sistema nou més eficaç i simplificat per graduar-les, i s'atribueix una importància determinant als criteris d'habitualitat i reincidència en la conducta infractora.

Juntament amb la modificació del títol V, també s'ha considerat necessari abordar la de set articles més de la LOTT, o bé perquè, independentment de la localització, això no obstant, tenen relació amb l'activitat inspectora i els afecten idèntiques raons que als inclosos en aquell (articles 33 i 35), o bé perquè hi concorren altres motius que aconsellen modificar-los: l'adaptació a les normes generals que regeixen la matèria que afecten (adaptació

a l'euro en el cas de l'article 38 i legislació sobre drets i llibertats dels estrangers en el del 42), per simplificació del règim contractual dels transports (article 22), elevació a rang de llei dels límits de responsabilitat (article 23) o per donar cobertura a regulacions de determinats transports de naturalesa o característiques específiques (article 55).

Article primer. *Modificacions generals.*

Es modifiquen els articles 22; 23; 33; 35.2; 38.1, tercer paràgraf; 38.2 i 42.1, paràgraf a), i s'afegeix un nou paràgraf a l'article 55 i una disposició addicional novena nova de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, que queden redactats de la manera següent:

«Article 22.

1. Als efectes que assenyalava aquesta Llei, s'entén per carregador o remitent la persona, física o jurídica, que, sigui directament o com a intermediari de transport, sollicita la realització del transport en nom propi i davant la qual el portador, en virtut del contracte, assumeix l'obligació d'efectuar-lo.

Quan la realització del transport sigui requerida al portador pel personal d'una empresa en l'exercici de les funcions que hi tingui atribuïdes, llevat que hi hagi una prova en contra, s'ha de presumir que contracta en nom d'aquesta empresa, i, per tant, correspon a l'empresa la posició de carregador en el contracte.

En els altres casos, llevat que hi hagi una prova en contra, s'ha de presumir que la persona que requereix els serveis del portador contracta el transport de les mercaderies en nom propi, i assumeix la posició de carregador en el contracte.

D'altra banda, s'entén per expedidor la persona, física o jurídica, que lliura les mercaderies al portador perquè les transporti. Pot ser expedidor de les mercaderies el carregador mateix o una persona diferent.

Per consignatari o destinatari s'entén la persona, física o jurídica, a la qual el portador ha de lliurar les mercaderies objecte del transport una vegada hagi finalitzat. Pot ser consignatari de les mercaderies el carregador mateix o una persona diferent.

2. En els serveis de transport de mercaderies per carretera de càrrega completa, les operacions de càrrega de les mercaderies a bord dels vehicles, així com les de descàrrega, són per compte del carregador o remitent i del consignatari, respectivament, llevat que expressament es pacti una altra cosa abans de la presentació efectiva del vehicle per carregar-lo o descarregar-lo. És aplicable el mateix règim respecte de l'estiba i desestiba de les mercaderies.

Els referits carregador o remitent i consignatari també són responsables dels danys ocasionats com a conseqüència de les deficiències que es produeixin en les operacions que els correspongui dur a terme de conformitat amb el que assenyalava el paràgraf anterior.

Això no obstant, aquesta responsabilitat correspon al portador, tant si prèviament hi va haver un pacte exprés a l'efecte com en cas contrari, en tots els casos en els quals sigui ell mateix, o el personal que en depengui, qui hagi dut a terme les operacions a les quals es refereixen els paràgrafs anteriors. Així mateix, respon el portador dels danys soferts per les mercaderies transportades com a conseqüència d'una estiba inadequada, encara que l'operació l'hagi fet el carregador o remitent, si

aquest la va dur a terme seguint les instruccions impartides per aquell.

3. En els serveis de càrrega fraccionada, si s'entenen d'aquesta manera aquells en què siguin necessàries operacions prèvies de manipulació, agrupatge, classificació, etc., les operacions de càrrega i descàrrega, llevat que expressament es pacti una altra cosa i, en tot cas, l'estiba i desestiba de les mercaderies, són per compte del portador.

El portador també és responsable dels danys ocasionats com a conseqüència de les operacions que li correspongui dur a terme de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior.

4. En qualsevol dels casos que preveuen els dos apartats anteriors, els titulars de l'activitat que es dugui a terme en els llocs en els quals les mercaderies s'hagin de posar a bord del vehicle o s'hagin de descarregar del vehicle, tant si es tracta del mateix carregador o remitent o del destinatari, com si es tracta només d'un expedidor o consignatari material de la tramesa, han de tenir prevista l'organització pertinent i comptar amb els mitjans necessaris en funció del nombre de trameses que expedeixin o rebin i de les seves característiques, així com les dels vehicles emprats per transportar-les, perquè, excepte en casos en els quals hi hagi una força major, cas fortuït o causa imputable al portador, les operacions de càrrega, estiba, desestiba i descàrrega d'aquests vehicles no requereixin un termini de més de dues hores, comptades des de la presentació en els termes requerits pel contracte perquè siguin carregats o descarregats.

Quan, com a conseqüència de l'incompliment d'aquesta obligació per part del titular del lloc de què es tracti, el vehicle hagi d'esperar un termini més llarg fins que se'n doni per finalitzada la càrrega i estiba o desestiba i descàrrega, el portador li pot exigir una indemnització en concepte de paralització, en els termes que assenyalava l'apartat 6 d'aquest article.

A aquest efecte, es presumeix que qualsevol paralització superior al termini anteriorment assenyalat és responsabilitat del titular del lloc en el qual s'hagin de realitzar les operacions de càrrega i descàrrega i, conseqüentment, el titular no es pot excusar del pagament de la indemnització, llevat que provi la concurrència d'una força major, cas fortuït o causa imputable al portador.

5. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, per reglament i amb l'informe previ del Comitè Nacional de Transport per Carretera i del Consell Nacional de Transports Terrestres, es poden establir limitacions per raons de seguretat en relació amb la participació activa en la realització d'operacions de càrrega, estiba, desestiba i descàrrega per part dels conductors dels vehicles per a la conducció dels quals calgui un permís de la classe "C + E".

6. Llevat que al contracte corresponent s'hagi pactat expressament una indemnització diferent per a aquest cas, la paralització del vehicle per causes no imputables al transportista, incloses les operacions de càrrega i descàrrega, dóna lloc a una indemnització d'una quantia equivalent al salari mínim interprofessional/dia multiplicat per 1,2 per cada hora o fracció de paralització, sense que a aquest efecte es tinguin en compte les dues primeres hores de paralització ni es computin més de 10 hores diàries per aquest concepte.

Quan la paralització del vehicle sigui de més de dos dies, les hores que, d'acord amb el que s'ha assenyalat, s'hagin de computar a aquest efecte

en el tercer dia i següents s'han d'indemnitzar en una quantia equivalent a la que s'ha assenyalat abans, incrementada en un 50 per cent.

Article 23.

1. Llevat que expressament es pactin unes quanties o condicions diferents, la responsabilitat dels portadors de mercaderies per les pèrdues o avaries que sofreixin les mercaderies està limitada com a màxim a la quantitat de 4,5 euros per quilogram. La responsabilitat d'aquests portadors pels retards en el lliurament de les mercaderies, llevat que hi hagi un pacte en contra, no pot excedir el preu del transport.

2. Llevat que expressament es pactin unes quanties o condicions diferents, la responsabilitat dels portadors de viatgers per les pèrdues o avaries que sofreixin els equipatges dels viatgers està limitada com a màxim a 14,5 euros per quilogram. La seva responsabilitat per les pèrdues o avaries que sofreixin els encàrrecs que transportin s'ha de regir per les condicions que assenyalen l'apartat 1 d'aquest article en relació amb el transport de mercaderies.

A aquest efecte, s'entén per equipatge qualsevol objecte o conjunt d'objectes que, a petició del viatger, l'acompanyin durant el viatge a bord de la bodega, la baca o remolc del mateix vehicle. S'entén per encàrrec qualsevol objecte que l'empresa transportista s'oblige a transportar per compte d'altri a bord del vehicle que dugui a terme el servei de què es tracti, quan l'objecte no tingui relació directa amb cap dels viatgers que ocupen una plaça en el mateix vehicle.

La vigilància de l'equipatge de mà correspon al viatger al qual acompanya i, en conseqüència, són a càrrec seu els danys que pugui sofrir l'equipatge de mà mentre estigui a bord del vehicle, llevat que provi la responsabilitat de l'empresa transportista, cas en què són aplicables les limitacions anteriorment previstes en relació amb els equipatges. En tot cas, es considera responsable l'empresa transportista de la possible pèrdua o deteriorament de l'equipatge de mà esdevinguda en algun moment en el qual, amb motiu d'una parada, tots els ocupants hagin abandonat el vehicle sense que, immediatament després, el conductor hagi tancat les portes per accedir-hi. A aquest efecte, s'entén per equipatge de mà qualsevol objecte petit destinat a l'abrigament, adornament o ús personal que porti un viatger durant el viatge a bord de l'habitacle del vehicle.

3. S'ha d'establir per reglament un procediment simplificat de dipòsit, i si s'escau alienació, de les mercaderies no retirades o els ports de les quals no es paguin amb la finalitat de garantir que el transportista els percebi.

Article 33.

1. El personal dels serveis d'Inspecció del Transport Terrestre, en l'exercici de les seves funcions, té la consideració d'autoritat.

2. Els fets que hagi constatat el personal referit en l'apartat anterior tenen valor probatori quan es formalitzi en un document públic, amb observació dels requisits legals pertinents, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

3. Els titulars dels serveis i les activitats als quals es refereix aquesta Llei, els titulars d'empreses en les instal·lacions de les quals es duguin a terme activitats de transport terrestre o que hi esti-

quin relacionades, així com els qui ocupin la posició de carregador o remitent, mer expedidor o destinatari o consignatari en un transport de mercaderies, els usuaris d'un transport de viatgers i, en general, les persones afectades pels seus preceptes estan obligades a facilitar al personal de la Inspecció del Transport Terrestre, en l'exercici de les seves funcions, la inspecció dels seus vehicles i instal·lacions i l'examen dels documents, els llibres de comptabilitat, les factures, els títols de transport i les dades estadístiques que estiguin obligats a portar, així com qualsevol altra informació relativa a les condicions de prestació dels serveis realitzats que sigui necessària per verificar el compliment de les obligacions incloses en la legislació de transports. Aquesta obligació, en tot cas, abasta tots els llibres i els documents de gestió, control o estadístiques l'emplenament o la gestió obligatòria dels quals estableixi la normativa econòmica, fiscal, social i laboral o mediambiental que sigui aplicable als subjectes assenyalats anteriorment. Pel que fa als usuaris del transport de viatgers, estan obligats a identificar-se a requeriment del personal de la inspecció quan aquest estigui duent a terme les seves funcions en relació amb el servei que els usuaris facin servir.

A aquest efecte, els serveis d'inspecció poden demanar la documentació que calgui per al millor compliment de la seva funció a la mateixa empresa o bé requerir la presentació d'aquesta documentació a les oficines públiques corresponents, així com, si s'escau, la compareixença de l'empresari o el seu representant, en els termes que estableix la legislació de procediment administratiu, davant les oficines públiques quan sigui requerit per a això. A aquests efectes, en les inspeccions dutes a terme en carretera, el conductor té la consideració de representant de l'empresa en relació amb la documentació que hi ha obligació de portar a bord del vehicle i la informació que li sigui requerida respecte del servei dut a terme.

Quan la documentació que se sol·liciti sigui l'acreditativa del compliment de les obligacions relatives als temps de conducció i descans dels conductors, l'empresa no es pot excusar d'aportar-la per l'absència de l'empresari o la persona responsable de portar-la o custodiar-la.

L'exigència a la qual es refereix aquest punt només es pot realitzar en la mesura que sigui necessària per verificar el compliment de les obligacions incloses en la legislació de transport terrestre.

4. Els membres de la Inspecció del Transport Terrestre i els agents de les unitats o els destacaments de les forces que legalment en tenen atribuïda la vigilància, quan hi hagi indicis fundats d'exces de pes, manipulació o funcionament inadequat imputable al transportista de l'aparell de control dels temps de conducció i descans o del limitador de velocitat o altres instruments de control que hi hagi l'obligació de portar instal·lats en els vehicles, en poden ordenar el trasllat fins a la bàscula de pesada, el taller autoritzat o la zona de control que sigui més adequada per examinar-los, sempre que no suposi un recorregut d'anada de més de 30 quilòmetres. Això no obstant, quan aquests llocs estiguin situats en el mateix sentit de la marxa que segueixi el vehicle, no hi ha limitació en relació amb la distància per recórrer.

El conductor del vehicle requerit d'aquesta manera està obligat a conduir-lo, acompanyat pels membres de la Inspecció del Transport Terrestre o els agents de les unitats o destacaments de les forces

intervinents, fins als llocs esmentats, així com a facilitar les operacions de pesada i verificació, i les despeses d'aquestes operacions, en cas de produir-se, són a càrrec del denunciador, si s'acredita la infracció, i, en cas contrari, de l'Administració actuadora.

5. Si en la seva actuació el personal dels serveis d'Inspecció del Transport Terrestre descobreix fets que puguin ser constitutius d'infracció de la normativa reguladora d'altres sectors, especialment referent a l'àmbit laboral, fiscal i de seguretat viària, ho ha de posar en coneixement dels òrgans competents en funció de la matèria de què es tracti.

Els òrgans de qualsevol sector de l'activitat administrativa que tinguin coneixement d'infraccions de les normes d'ordenació dels transports terrestres han de dur a terme actuacions semblants a les que preveu l'apartat anterior.

Per tal d'aconseguir la coordinació requerida per donar compliment al que disposa aquest apartat, els òrgans que tinguin competències sobre cada una de les diferents matèries afectades s'han de prestar l'assistència activa i cooperació que sigui necessària a aquest efecte.

Article 35.2.

S'ha de perseguir l'augment de l'eficàcia de la funció inspectora a través de l'elaboració periòdica de plans d'inspecció que donin a les actuacions inspectores un caràcter sistemàtic i determinin les línies generals directrius de les operacions de control dels serveis o les activitats que puguin requerir actuacions especials.

L'elaboració de la planificació s'ha de portar a efecte de forma coordinada amb els òrgans competents per a la vigilància del transport terrestre en vies urbanes o interurbanes, a fi d'aconseguir una coordinació adequada per realitzar les diferents competències de vigilància i inspecció. Així mateix, en aquesta elaboració es pot demanar la col·laboració del Comitè Nacional del Transport per Carretera.

El departament ministerial competent en matèria de transports pot determinar sempre els criteris d'actuació prioritària dels serveis d'inspecció en relació amb els transports que siguin competència seva. Aquesta actuació prioritària s'ha de produir en relació amb les infraccions que en cada moment tinguin una incidència més gran i impliquin més perturbació en l'ordenació i la seguretat del transport, i ha d'incidir fonamentalment, en tot cas, sobre les que siguin lesives per a la competència lliure i ordenada entre les empreses que operen en el mercat.

Article 38.1, tercer paràgraf.

Es presumeix que existeix l'esmentat acord de submissió a l'arbitratge de les juntes sempre que la quantia de la controvèrsia no passi de 6.000 euros i cap de les parts intervinents en el contracte no hagi manifestat expressament a l'altra la seva voluntat en contra abans del moment en el qual s'iniciï o s'hauria hagut d'iniciar la realització del servei o l'activitat contractat.

Article 38.2.

El Govern ha de determinar per reglament el procediment de conformitat amb el qual s'ha de substanciar l'arbitratge, que s'ha de caracteritzar per la simplificació de tràmits i per la no exigència de formalitats especials.

Article 42.1, paràgraf a).

Tenir la nacionalitat espanyola o bé la d'un Estat de la Unió Europea o d'un altre país estranger amb el qual, en virtut del que disposen acords, tractats o convenis internacionals subscrits per Espanya, no sigui exigible el dit requisit, o, en un altre cas, comptar amb les autoritzacions o permisos de treball que, d'acord amb el que disposa la legislació sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya, siguin suficients per emparar la realització de l'activitat de transport en nom propi.

Article 55.

Els vehicles amb els quals es facin els transports públics i privats que regula aquesta Llei i, si s'escau, les càrregues que s'hi transporten, han de complir les condicions tècniques que siguin exigibles segons la legislació industrial, de circulació i seguretat reguladora d'aquestes matèries.

Quan la prestació adequada de determinats serveis de transport ho faci convenient, l'Administració pot establir en relació amb els vehicles amb els quals es duiguin a terme els serveis i amb les càrregues transportades, siguin aquestes divisibles o no, condicions específiques addicionals o diferents.

El Govern, a proposta dels ministres competents, pot establir normes especials de seguretat en relació amb les modalitats de transport que així ho aconsellin per les seves específiques característiques o naturalesa.

Disposició addicional novena.

Es faculta el Ministeri de Foment perquè estableixi un programa d'innovació i foment de la qualitat en la xarxa de serveis regulars de transport de viatgers per carretera que prevegi la presentació de plans individualitzats d'innovació i millora de la qualitat per part de les empreses concessionàries i l'aprovació ulterior.

En els concursos que es convoquin per atorgar concessions de transport regular de viatgers per carretera, permanents i d'ús general, es pot valorar als efectes de l'adjudicació, en els termes que es determinin per reglament, el compliment dels plans individualitzats d'innovació i millora de la qualitat als quals es refereix el paràgraf anterior.»

Article segon. *Modificació del règim sancionador.*

El títol V de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, queda redactat de la manera següent:

«Règim sancionador i de control dels transports terrestres, i de les seves activitats auxiliars i complementàries

CAPÍTOL PRIMER

Règim sancionador

Article 138.

1. La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes reguladores dels transports terrestres i de les seves activitats auxiliars i complementàries correspon:

a) En les infraccions comeses amb motiu de la realització de transports o activitats subjectes a concessió o autorització administrativa, a la persona física o jurídica titular de la concessió o de l'autorització.

b) En les infraccions comeses amb motiu de la realització de transports o activitats auxiliars o complementàries de transports duts a terme sense

la cobertura del títol administratiu habilitador preceptiu, o la realització dels quals estigui exempta d'obtenir-lo, a la persona física o jurídica propietària o arrendatària del vehicle o titular de l'activitat.

Als efectes que preveu aquest apartat, es considera titular del transport o l'activitat clandestina de què es tracti la persona física o jurídica que la porti a terme materialment en nom propi, l'organitzador o assumeixi la responsabilitat empresarial corresponent, així com qualsevol persona que no sent personal assalariat o dependent col·labori en la realització del transport o l'activitat.

c) En les infraccions comeses per remitents o carregadors, expedidors, consignataris o destinataris, usuaris i, en general, per tercers que, sense estar inclosos en els apartats anteriors, duguin a terme activitats que estiguin afectades per la legislació reguladora dels transports terrestres, a la persona física o jurídica a la qual vagi adreçat el precepte infringit o a la qual les normes corresponents atribueixin específicament la responsabilitat.

2. La responsabilitat administrativa s'exigeix a les persones físiques o jurídiques a les quals es refereix l'apartat 1, independentment que les accions o omissions de les quals derivi aquesta responsabilitat les hagin dut a terme elles materialment o el personal de la seva empresa, sense perjudici que puguin deduir les accions que sota el seu criteri siguin procedents contra les persones a les quals siguin materialment imputables les infraccions.

3. Tenen la consideració d'infraccions independents les que es cometin en relació amb diferents expedicions de transport, encara que els fets infringeixin els mateixos preceptes o preceptes semblants.

Això no obstant, si es tracta d'expedicions de serveis de transport regular, sigui el transport d'ús general o especial, quan els fets constitutius de la infracció tinguin una relació directa amb l'activitat administrativa que es du a terme en les oficines de l'empresa o amb el vehicle utilitzat i s'acrediti que no es podien corregir fins que el vehicle tornés a la seu empresarial de la qual va partir inicialment, aquests fets s'han de considerar constitutius d'una sola infracció, encara que hagin continuat tenint lloc durant les diferents expedicions parcials dutes a terme mentrestant.

Article 139.

Constitueixen infraccions administratives de les normes reguladores del transport terrestre les accions o omissions dels diferents subjectes responsables tipificades i sancionades de conformitat amb aquesta Llei.

Les infraccions de les normes reguladores del transport terrestre es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 140.

Es consideren infraccions molt greus:

1. La realització de transports públics o alguna de les seves activitats auxiliars o complementàries sense tenir la concessió, autorització o llicència que, si s'escau, sigui preceptiva per fer-ho de conformitat amb les normes reguladores dels transports terrestres.

La prestació de serveis per als quals es requereixi conjuntament alguna de les concessions o autoritzacions especials que regula aquesta Llei i l'autorització habilitadora per al transport discrecional

de viatgers que regula el títol III es considera inclosa en la infracció que tipifica aquest apartat tant si no es té l'una com si no es té l'altra.

A l'efecte de qualificar-los correctament, es consideren inclosos en aquest apartat els fets següents:

1.1 La prestació de serveis de transport públic que excedeixin l'àmbit territorial autoritzat específicament.

1.2 La realització de transports públics o d'alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries sense tenir autorització perquè no se n'ha realitzat el visat reglamentari, llevat que aquesta conducta s'hagi de qualificar d'infracció lleu de conformitat amb el que disposa l'article 142.8.

1.3 L'organització, l'establiment o la realització de serveis regulars de transport de viatgers sense ser titular de la corresponent concessió o autorització especial, siguin propis o aliens els mitjans amb els quals es prestin i encara que es tingui autorització de transport discrecional.

1.4 La prestació material de serveis regulars de transport de viatgers sense tenir la preceptiva concessió o autorització especial, encara que l'empresa corresponent no contracti amb els usuaris i es limiti a actuar sota la direcció de l'organitzador del transport, sempre que en aquest cas l'Administració hagi fet l'advertiment del caràcter il·legal del transport.

1.5 El transport de persones o grups diferents d'aquells a què fa referència específicament l'autorització corresponent durant la realització d'un transport regular d'ús especial.

1.6 La realització, a l'empara d'autoritzacions de transport privat complementari, de serveis que no compleixin alguna de les condicions que regula expressament l'article 102.2; a aquest efecte es considera incompliment del que disposa el paràgraf c) del dit precepte la utilització d'un semiremoc o remolc aliè, encara que el vehicle tractor sigui propietat de l'empresa titular de l'autorització.

1.7 La realització de serveis amb cobrament individual o amb reiteració d'itinerari o turístics a l'empara exclusiva d'autoritzacions de transport discrecional, fora dels casos permesos expressament o incomplint les condicions establertes per a això.

1.8 La realització de transports públics sense portar a bord del vehicle l'original de la còpia certificada corresponent de l'autorització o la llicència quan s'hagi expedit en la modalitat que preveu el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 92, o de la documentació acreditativa que també és necessària per controlar la legalitat del transport, de conformitat amb el que, a aquest efecte, determini el departament ministerial competent en matèria de transports, quan el transport es dugui a terme a l'empara d'autoritzacions atorgades en les modalitats que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 92.

1.9 La realització de transports públics sense tenir autorització, encara que es porti a bord del vehicle una autorització o llicència, o una còpia d'aquestes, que estigui caducada, revocada o que per qualsevol altra causa hagi perdut la validesa o s'hagi hagut de tornar a l'Administració en compliment de normes legalment o reglamentàriament establertes.

1.10 La realització de transport públic a l'empara d'autoritzacions que habilitin únicament per efectuar un tipus de transport de característiques diferents del realitzat efectivament.

No s'aprecia la infracció tipificada en aquest apartat quan la infracció concorri amb les que assenyalen els apartats 2 i 3 d'aquest article.

2. La realització de transport públic, o d'activitats auxiliars o complementàries del transport, amb incompliment d'algun dels requisits que exigeix l'article 42.1.

3. La realització de transport públic o d'activitats auxiliars i complementàries del transport públic, amb incompliment d'algun dels requisits que exigeixen els paràgrafs b) i c) de l'article 48.

4. La cessió o autorització, expressa o tàcita, de títols habilitadors per part dels seus titulars a favor d'altres persones.

5. L'abandonament de les concessions de transport regular de viatgers o la paralització dels serveis de les concessions sense causa justificada durant el termini que es determini per reglament, sense el consentiment de l'Administració.

6. La negativa o obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció que impossibilitin totalment o parcialment l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament tinguin atribuïdes, així com la desatenció total o parcial de les instruccions o els requeriments dels membres de la Inspecció del Transport Terrestre o de les forces que tenen atribuïda legalment la vigilància d'aquesta classe de transport.

7. El trencament de les ordres d'immobilització o precintament de vehicles o locals, així com la desatenció als requeriments formulats per l'Administració en els termes que assenjala l'article 144.2.

8. La falsificació de títols administratius habilitadors per a la realització de transport terrestre o d'alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries, o d'alguna de les dades que hi hagin de constar.

La responsabilitat per aquesta infracció correspon tant a les persones que hagin falsificat el títol, o col·laborat a falsificar-lo o comercialitzar-lo amb coneixement del caràcter il·lícit de la seva actuació, com a les que l'hagin fet servir per encobrir la realització de transports o activitats no autoritzades.

9. El falsejament dels documents que s'hagin d'aportar com a requisit per obtenir qualsevol títol, certificació o document que hagi d'expedir l'Administració a favor del sol·licitant o de qualsevol de les dades que hi hagin de constar.

10. La manipulació de l'aparell de control dels temps de conducció i descans o dels seus elements, del limitador de velocitat o altres instruments o mitjans de control que existeixi l'obligació de portar instal·lats al vehicle destinada a alterar-ne el funcionament normal, així com la instal·lació d'elements mecànics, electrònics o d'una altra naturalesa destinats a alterar el funcionament correcte dels corresponents instruments de control o modificar-ne els mesuraments, encara que uns o altres no estiguin en funcionament en el moment que es dugui a terme la inspecció.

La responsabilitat per aquesta infracció correspon tant a les persones que hagin manipulat l'aparell o instrument de què es tracti, o que hagin col·laborat a manipular-lo, instal·lar-lo o comercialitzar-lo, com al transportista que els tingui instal·lats als seus vehicles.

11. La manca de l'aparell de control dels temps de conducció i descans, del limitador de velocitat o els seus elements o altres instruments o mitjans de control que hi hagi l'obligació de portar instal·lats al vehicle.

12. La manca significativa de fulls de registre o de dades registrades en l'aparell de control dels temps de conducció i descans o en les targetes dels conductors que hi hagi obligació de conservar a la seu de l'empresa.

13. La falsificació de fulls de registre, targetes de conductor o altres elements o mitjans de control que hi hagi l'obligació de portar en el vehicle, així com el falsejament del seu contingut o alteració de les mencions obligatòries del full de registre o la targeta del conductor.

La responsabilitat per aquesta infracció correspon tant a les persones que els hagin falsificat o hagin col·laborat a falsificar-los, falsejar-los o comercialitzar-los com al transportista que els hagi fet servir en els seus vehicles.

14. El falsejament de qualssevol documents comptables, estadístics o de control que l'empresa estigui obligada a portar o de les dades que hi figurin.

15. La realització de transport públic regular de viatgers per carretera d'ús general quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

15.1 La falta d'explotació del servei pel propi concessionari, llevat dels casos de col·laboració permesos expressament.

15.2 L'incompliment dels tràfics, l'itinerari, les expedicions o els punts de parada establerts quan no constitueixi un abandonament de la concessió en els termes que assenjala l'apartat 5 d'aquest article.

15.3 Denegar la venda de bitllets o l'accés al vehicle a qui els hagi adquirit, llevat que es donin circumstàncies legalment o reglamentàriament establertes que ho justifiquin.

Especialment es considera inclòs en la circumstància anterior el fet d'impedir o dificultar l'accés o l'ús dels serveis de transport a persones discapacitades, fins i tot en el cas que no hi hagi l'obligació que el vehicle estigui especialment adaptat per a això, sempre que, en aquest últim cas, les persones esmentades aportin els mitjans que els calguin per accedir al vehicle i abandonar-lo i instal·lar-se en una plaça ordinària.

15.4 La realització del servei transbordant injustificadament els usuaris durant el viatge.

15.5 L'incompliment del règim tarifari.

16. La realització de transports públics regulars de viatgers d'ús especial quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

16.1 En els transports d'ús especial d'escolars i de menors, l'absència d'una persona major d'edat idònia, diferent del conductor, encarregada de la cura dels menors.

16.2 En els transports d'ús especial d'escolars i de menors, la falta d'una plaça o un seient per a cada menor, així com la inexistència de places properes a les portes de servei que siguin necessàries per a persones de mobilitat reduïda.

16.3 La realització de transport públic regular de viatgers per carretera d'ús especial amb incompliment de qualsevol de les condicions assenyalades en l'autorització corresponent amb el caràcter d'essencials quan l'incompliment no estigui expressament tipificat d'una altra manera en aquesta Llei.

17. La realització de transports discrecionals de viatgers i mercaderies quan s'incompleixi algun dels requisits següents:

17.1 L'autonomia econòmica i de direcció en l'explotació dels serveis per part del titular de l'autorització, amb la gestió del transport al seu risc i ventura, i amb els mitjans personals i materials integrants de la seva pròpia organització empresarial.

17.2 L'obligació del titular de l'autorització o llicència de transport d'assumir la posició de portador

en tots els contractes de transport que dugui a terme a l'emparr d'aquesta autorització o llicència.

18. La realització d'activitats d'agència de transport, transitari o magatzemista distribuïdor quan s'incompleixi algun dels requisits següents:

18.1 La realització de l'activitat d'intermediació en la contractació de transports terrestres en qualitat de comissionista en nom propi, contractant en el seu propi nom amb els carregadors o usuaris i els titulars d'autoritzacions de transport, assumint davant aquells la posició de transportista i davant aquests les obligacions i responsabilitats pròpies del carregador.

18.2 La realització de l'activitat en locals autoritzats o comunicats en els termes legalment o reglamentàriament establerts.

19. L'excés sobre la massa màxima autoritzada dels vehicles o d'algun dels seus eixos en els percentatges que a continuació s'esmenten:

M.M.A.	Excés total — Percentatge	Excés sobre un eix — Percentatge
De més de 20 Tm	+ 15	+ 30
De més de 10 Tm a 20 Tm .	+ 20	+ 40
De fins 10 Tm	+ 25	+ 50

Quan, no obstant haver-se expedit en relació amb el transport de què es tracti una autorització especial de circulació atorgada de conformitat amb la legislació vigent en la matèria, aquell es dugui a terme superant els límits de massa que assenyalen l'autorització especial esmentada, aquesta es considera sense efecte i, en conseqüència, per qualificar aquesta infracció només s'ha de tenir en compte la massa màxima permesa en aplicació de les regles generals incloses en la dita normativa.

La responsabilitat per aquesta infracció, quan s'excedeixi la massa màxima total autoritzada dels vehicles, correspon tant al transportista com al carregador, a l'expedidor i a l'intermediari, llevat que algun d'ells justifiqui respecte a si mateix l'existència de causes d'inimputabilitat.

Quan es tracti d'excessos de pes per eix, la responsabilitat correspon a qui hagi dut a terme l'estiba a bord del vehicle.

Quan es tracti d'un transport de paqueteria o mudances, llevat que hi hagi una prova en contra, s'ha de presumir la concurrència de causes d'inimputabilitat respecte del carregador i l'expedidor.

20. L'excés superior al 50 per cent en els temps màxims de conducció o de conducció ininterrompuda, així com la minoració superior a aquest percentatge dels períodes de descans obligatoris.

21. La realització de les operacions de càrrega, estiba, desestiba o descàrrega pel mateix conductor del vehicle contravenint a les limitacions que, si s'escau, siguin aplicables de conformitat amb el que disposa l'article 22.5. La responsabilitat per aquesta infracció correspon tant a l'empresa sota la direcció de la qual actua el conductor del vehicle com, si s'escau, al carregador o remitent, expedidor, operador de transport i consignatari o destinatari, llevat que algun d'ells justifiqui respecte de si mateix l'existència de causes d'inimputabilitat.

22. No portar inserit el corresponent full de registre o targeta del conductor en l'aparell de control dels temps de conducció i descans, quan sigui exigible, portar inserit un full de registre sense haver-hi anotat el nom i els cognoms del conductor

o portar inserits els fulls de registre o les targetes corresponents a un altre conductor.

23. L'incompliment de l'obligació de subscriure les assegurances que siguin preceptives de conformitat amb el que disposa l'article 21.

24. La manca de fulls de registre de l'aparell de control dels temps de conducció i descans que hi ha l'obligació de portar en el vehicle.

També es considera inclosa en aquesta infracció la falta de realització de les anotacions manuals relatives a l'activitat del conductor que aquest té l'obligació de dur a terme quan el tacògraf estigui avariats.

25. La realització de transports, càrrega o descàrrega de mercaderies perilloses quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

25.1 Emprar cisternes que tinguin fugues, llevat que s'acrediti que no n'hi havia o no es van advertir abans d'iniciar-se el transport i que la quantia de les pèrdues en relació amb la naturalesa de la mercaderia transportada no justificava la interrupció del transport.

25.2 No tenir el certificat d'aprovació del vehicle expedit per l'organisme competent on s'acrediti que el vehicle respon a les prescripcions reglamentàriament exigibles per al transport al qual es destina, portar-lo caducat o portar-ne un de diferent a l'exigut reglamentàriament.

25.3 Fer servir vehicles que no compleixin les condicions tècniques reglamentàries exigides per transportar determinades mercaderies.

25.4 No portar a bord del vehicle els documents de transport o acompanyament o no indicar-hi la mercaderia perillosa transportada.

25.5 Transportar mercaderies perilloses, en condicions diferents de les fixades per la reglamentació sobre el transport d'aquest tipus de matèries, sense la corresponent excepció o permís excepcional.

25.6 No tenir plafons, plaques o etiquetes de perill o qualsevol senyalització exigible.

25.7 No portar a la cabina del vehicle les instruccions escrites per a casos d'accidents corresponents a la matèria que es transporta.

25.8 Incomplir les prohibicions de carregament en comú en un mateix vehicle.

25.9 Incomplir les limitacions de les quantitats per transportar.

25.10 Fer servir envasos o embalatges no homologats, greument deteriorats, que presentin fugues o que no tinguin algun dels requisits tècnics exigits.

25.11 Incomplir les normes d'embalatge en comú en un mateix paquet.

25.12 Incomplir les normes sobre el grau d'ompliment.

25.13 Indicar inadecuadament en els documents de transport o acompanyament la mercaderia perillosa transportada.

25.14 Lliurar al transportista instruccions escrites per a casos d'accidents inadequades en relació amb la matèria que es transporta, així com la falta de certificació de l'expedidor sobre el compliment de la normativa vigent en el transport.

25.15 Transportar mercaderies subjectes a autorització prèvia sense tenir-la.

25.16 Fer servir plafons, plaques o etiquetes de perill inadequades en relació amb la mercaderia transportada.

25.17 Incomplir durant les operacions de càrrega o descàrrega la prohibició de fumar en el curs de les manipulacions, en les proximitats dels

paquets col·locats en espera de manipular, en la proximitat dels vehicles aturats i en l'interior dels vehicles.

25.18 Incomplir l'obligació de connectar a terra els vehicles cisterna, en les maniobres de càrrega o descàrrega, quan sigui exigible.

25.19 No informar sobre la immobilització del vehicle a causa d'un accident o incident greu, o deixar d'adoptar les mesures de seguretat i protecció, excepte en cas d'impossibilitat.

25.20 Barrejar les instruccions escrites per a casos d'accident de la mercaderia que es transporta amb les d'altres productes.

25.21 Transportar, carregar o descarregar mercaderies perilloses sense que les empreses involucrades tinguin el preceptiu conseller de seguretat o, fins i tot tenint-lo, que no estigui habilitat per a la matèria o activitat de què es tracta.

25.22 No trametre a les autoritats competents l'informe anual o els informes d'accidents quan sigui obligatori.

25.23 No conservar les empreses els informes anuals durant el termini legalment establert, sense haver-los tramès als òrgans competents.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions que preveu aquest apartat correspon: al transportista i al carregador per les infraccions dels apartats 25.1 i 25.2; al transportista, al carregador o expedidor, si s'escau, per les infraccions dels apartats 25.3 a 25.7; al carregador o expedidor, si s'escau, per les infraccions dels apartats 25.8 a 25.16; al carregador o descarregador, segons el cas, per les infraccions dels apartats 25.17 i 25.18; al transportista per les infraccions dels apartats 25.19 i 25.20, i a l'empresa obligada a tenir conseller de seguretat per les infraccions dels apartats 25.21 a 25.23.

Això no obstant, el transportista queda exempt de responsabilitat per la comissió de la infracció tipificada en l'apartat 25.6 si s'acredita que, ateses les circumstàncies de càrrega, ell no va poder detectar la falta d'etiquetes de perill en els paquets o envasos.

Als efectes que preveuen aquest apartat i l'article 141.24, té la consideració d'expedidor la persona física o jurídica per ordre i compte de la qual es fa la tramesa de la mercaderia perillosa, el qual figura d'aquesta manera en la carta de port, i de carregador o descarregador, la persona física o jurídica sota la responsabilitat de la qual es duen a terme les operacions de càrrega o descàrrega de la mercaderia perillosa.

26. La realització de transports de productes alimentaris o mercaderies peribles quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

26.1 Transportar mercaderies peribles que, de conformitat amb la normativa específica aplicable, s'hagin de transportar a temperatura regulada, en vehicles o recipients que, per les seves condicions tècniques, no puguin assolir la temperatura exigida per transportar-les.

26.2 No tenir el certificat de conformitat per transportar mercaderies peribles o tenir-lo caducat o falsejat.

26.3 Carregar productes que necessitin regulació de temperatura durant el transport a una temperatura diferent de l'exigida durant aquest.

26.4 Transportar productes que necessitin regulació de temperatura durant el transport a una temperatura diferent de l'exigida durant aquest.

26.5 Efectuar maniobres de transport, càrrega o descàrrega en condicions diferents de les que

exigeixin els reglaments que regulin aquestes circumstàncies.

26.6 Transportar productes alimentaris incomplint les condicions de sanitat o higiene legalment o reglamentàriament establertes.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions que preveu aquest número correspon: al transportista i a qui figuri com a expedidor en el document de transport, o si no, a la persona física o jurídica que hagi contractat amb el transportista per les infraccions dels apartats 26.1 i 26.2; a qui figuri com a expedidor, o si no, a la persona física o jurídica que hagi contractat amb el transportista per la infracció de l'apartat 26.3; al transportista per les infraccions dels apartats 26.4 i 26.6, i al transportista, expedidor o destinatari, o si no, a la persona física o jurídica que figuri com a expedidor o destinatari en el document de transport, per la infracció de l'apartat 26.5.

Article 141.

Es consideren infraccions greus:

1. La realització de transport públic regular de viatgers per carretera d'ús general quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1.1 No disposar del nombre mínim de vehicles o l'incompliment per part dels vehicles de les condicions exigides en el títol concessional.

1.2 No prestar els serveis suplementaris oferts per l'adjudicatari de la concessió i recollits en el títol concessional.

1.3 Incomplir l'obligació de transport gratuït de l'equipatge dels viatgers en els casos i fins al límit en què això sigui obligatori.

1.4 Vendre un nombre de places per vehicle superior al de les autoritzades en el títol concessional.

1.5 Realitzar transport públic regular de viatgers per carretera d'ús general amb l'incompliment de qualsevol de les condicions que assenyalen el títol concessional o l'autorització especial amb el caràcter d'essencials quan l'incompliment no estigui expressament tipificat d'una altra manera en aquesta Llei.

2. L'incompliment de l'obligació de tornar a l'Administració una autorització o llicència de transport, alguna de les seves còpies o qualsevol altra documentació quan, perquè ha estat caducada, revocada o per qualsevol altra causa legalment o reglamentàriament establerta, s'hauria d'haver retornat, sempre que el document de què es tracta conservi una aparença de validesa.

3. L'arrendament de vehicles amb conductor fora de les oficines o locals que es determinin per reglament, així com la recerca o recollida de clients que no hagin estat contractats prèviament.

4. L'excés sobre la massa màxima autoritzada dels vehicles o d'algun dels seus eixos en els percentatges que s'esmenten a continuació:

M.M.A.	Excés total — Percentatge	Excés sobre un eix — Percentatge
De més de 20 Tm	+ 6 fins al 15	+ 25 fins al 30
De més de 10 Tm a 20 Tm.	+ 10 fins al 20	+ 35 fins al 40
De fins 10 Tm	+ 15 fins al 25	+ 45 fins al 50

Als efectes de responsabilitat, són aplicables les regles que estableix l'article 140.19.

5. El funcionament inadequat imputable al transportista de l'aparell de control dels temps de conducció i descans, del limitador de velocitat o els seus elements o altres instruments o mitjans

de control que hi hagi l'obligació de portar instal·lats al vehicle, quan no s'hagi de qualificar de molt greu de conformitat amb el que estableix l'article 140.10, o no passar-ne la revisió periòdica en els terminis i la forma legalment o reglamentàriament establerts.

6. L'excés superior al 20 per cent en els temps màxims de conducció o de conducció ininterrompuda, així com la minoració superior a aquest percentatge en els períodes de descans establerts, llevat que aquest excés o defecte s'hagi de considerar una infracció molt greu, de conformitat amb el que preveu l'article 140.20.

7. La utilització d'un mateix full de registre durant diverses jornades quan això hagi donat lloc a la superposició de registres que n'impedeixin la lectura.

8. L'incompliment per part del conductor de l'obligació de realitzar per si mateix determinades entrades manuals o anotacions en l'aparell de control dels temps de conducció i descans o en els fulls de registre, en els casos en els quals aquesta obligació estigui establerta per reglament, llevat que s'hagi de qualificar de molt greu de conformitat amb el que estableixen els apartats 22 i 24 de l'article 140 o de lleu perquè es donen les circumstàncies que preveu l'apartat 5 de l'article 142.

9. La utilització en l'aparell de control dels temps de conducció i descans de més d'un full de registre durant una mateixa jornada per la mateixa persona, llevat de quan es canviï de vehicle i el full de registre emprat en l'aparell del primer vehicle no estigui homologat per fer-lo servir en el del segon.

10. L'obstrucció que dificulti greument l'actuació dels serveis d'inspecció quan no es doni algun dels casos que, de conformitat amb el que assenyalava l'apartat 6 de l'article anterior, implicarien que l'obstrucció s'hagués de qualificar d'infracció molt greu.

11. La manca no significativa de fulls de registre o de dades registrades en l'aparell de control dels temps de conducció i descans o en les targetes dels conductors que hi hagi l'obligació de conservar en la seu de l'empresa a disposició de l'Administració.

12. La falta d'anotació d'alta en el registre a què fa referència l'article 53 d'aquesta Llei per part de les cooperatives de transportistes i societats de comercialització.

13. La realització de transports privats sense tenir l'autorització o llicència que, si s'escau, sigui preceptiva per fer-ho de conformitat amb les normes reguladores del transport terrestre, llevat que aquesta infracció s'hagi de qualificar de lleu a l'empara del que disposa l'article 142.8.

Es considera que no té autorització qui no hagi realitzat el seu visat reglamentari, fins i tot quan es produeixi pel cas que regula l'article 146.5.

14. La prestació de serveis públics de transport, fent servir la mediació de persones físiques o jurídiques no autoritzades per a la mediació, sense perjudici de la sanció que li pugui correspondre a l'intermediari de conformitat amb el que preveu l'article 140.1.

15. La connivència en activitats de mediació no autoritzades o en la venda de bitllets per a serveis de transport de viatgers no autoritzats en locals o establiments públics destinats a altres finalitats. La responsabilitat correspon al titular de la indústria o el servei a què estigui destinat el local.

16. La venda de bitllets per a serveis de transport de viatgers no autoritzats i, en general, la

mediació en relació amb els serveis o les activitats no autoritzats, sense perjudici de qualificar la infracció de molt greu, de conformitat amb l'article 140.1, quan no es tingui un títol habilitador per dur a terme activitats de mediació.

17. L'incompliment del règim tarifari establert per reglament, llevat que, perquè es tracti d'un transport públic regular de viatgers d'ús general, s'hagi de qualificar d'infracció molt greu de conformitat amb el que estableix l'article 140.15.5.

18. El reiterat incompliment injustificat de més de 15 minuts dels horaris de sortida en les capçaleres de les línies de serveis públics regulars de transport de viatgers d'ús general, en els termes i les condicions que es determinin per reglament.

19. La manca, falta de diligències oportunes o falta de dades essencials de la documentació de control, estadística o comptable l'emplenament de la qual sigui obligatori, així com l'ocultació o falta de conservació de la documentació i demora injustificada de la posada en coneixement o la falta de comunicació del seu contingut a l'Administració, amb l'incompliment del que a aquest efecte es determini per reglament, llevat que s'hagi de qualificar d'infracció molt greu de conformitat amb el que disposen els apartats 6, 14, 22 o 24 de l'article 140.

Especialment es considera constitutiva d'aquesta infracció la manca del document preceptiu en el qual s'hagin de formular les reclamacions dels usuaris i la negativa o obstaculització al seu ús pel públic, així com l'ocultació o demora injustificada de la posada en coneixement de la Inspecció del Transport de les reclamacions o queixes consignades en aquest document, d'acord amb el que es determini per reglament.

20. L'incompliment, per part del destinatari al qual s'hagin lliurat les mercaderies, de l'obligació de posar-les a disposició d'una junta arbitral del transport, quan sigui requerit a aquest efecte per la junta en l'exercici de les funcions que té encomanades per actuar com a dipositària.

21. La realització de serveis de transport públic de viatgers en automòbils de turisme iniciats en un terme municipal diferent del que correspongui a la llicència de transport urbà, excepte en els casos reglamentàriament exceptuats.

22. La utilització per part de l'arrendatari de vehicles industrials arrendats amb o sense conductor sense portar a bord el contracte d'arrendament o una còpia d'aquest, o portar-lo sense emplenar, així com la falta de tota la documentació que sigui obligatòria per acreditar la utilització correcta del vehicle.

23. L'incompliment pels titulars d'autoritzacions de transport públic sanitari de les exigències de disponibilitat temporal per prestar el servei que estiguin determinades per reglament, llevat que hi hagi una causa justificada.

24. La realització de transports, càrrega o descàrrega de mercaderies perilloses quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

24.1 Transportar mercaderies perilloses amb incompliment de les condicions que estableix l'excepció o el permís excepcional per a mercaderies transportades de forma diferent de la inclosa en la reglamentació sobre mercaderies perilloses.

24.2 No incloure en els documents d'acompanyament alguna de les dades que reglamentàriament hi han de figurar o indicar-la inadecuadament.

24.3 No respectar les condicions d'aïllament, estiba, protecció o segregació de la càrrega establertes per reglament.

24.4 No realitzar a les plantes carregadores o descarregadores les comprovacions que siguin obligatòries abans, durant i després de la càrrega.

24.5 Transportar viatgers en unitats que transportin mercaderies perilloses fora dels casos en els quals les normes reguladores d'aquesta classe de transports ho permetin.

24.6 Transportar mercaderies perilloses en vehicles de viatgers en quantitats no permeses.

24.7 No tenir els extintors que sigui obligatori portar en relació amb el vehicle o la càrrega, o disposar dels extintors en condicions que no en permetin o en garanteixin la utilització correcta.

Es consideren inclosos en aquest apartat els casos en els quals els extintors no estiguin proveïts del corresponent precinte, llevat que se n'acrediti el bon funcionament o hagi caducat el termini per fer-ne la inspecció.

24.8 Incompliment de l'equipament del vehicle o del conductor que sigui obligatori conforme a la legislació espanyola o internacional que en cada cas sigui aplicable.

24.9 No tenir el certificat de neteja de la cisterna en els casos que sigui necessari.

24.10 Trametre a les autoritats competents l'informe anual o els informes d'accidents fora dels terminis establerts legalment.

24.11 No proporcionar als treballadors que intervenen en el maneig de mercaderies perilloses la formació adequada per prevenir riscos ocasionals.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions que preveu aquest apartat correspon: al transportista i al carregador o expedidor, si s'escau, per la infracció de l'apartat 24.1; al carregador o expedidor, si s'escau, per la infracció de l'apartat 24.2; al carregador o descarregador, segons el cas, per les infraccions dels apartats 24.3 i 24.4; al transportista per les infraccions dels apartats 24.5 a 24.8; al transportista i al carregador o descarregador, si s'escau, per la infracció que preveu l'apartat 24.9, i a l'empresa, obligada a tenir conseller de seguretat, per les infraccions dels apartats 24.10 i 24.11.

25. L'incompliment per part dels centres de formació de les condicions exigides a efectes d'homologació com a entitats o cursos de renovació del certificat de conseller de seguretat.

26. La realització de transports de mercaderies perilloses amb vehicles que no tinguin la placa de certificació de conformitat.

27. La contractació del transport amb transportistes o intermediaris que no estiguin degudament autoritzats.

28. L'incompliment per part de les empreses llogateres de vehicles sense conductor de l'obligació d'exigir l'autorització corresponent de transport a l'arrendatari, en els casos que preveu l'article 136, i de les condicions exigibles per dur a terme la seva activitat previstes reglamentàriament.

29. L'incompliment de les condicions que estableixen el títol concessional, l'autorització o el reglament d'explotació de les estacions d'autobusos.

30. La prestació de serveis de transport amb vehicles que incompleixin les prescripcions tècniques sobre accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda que, en cada cas, els siguin aplicables.

31. Qualsevol de les infraccions que preveu l'article anterior quan per la seva naturalesa, ocasió o circumstància no s'hagi de qualificar de molt greu, amb el deure de justificar l'existència d'aquestes circumstàncies i de motivar la resolució corresponent.

Article 142.

Es consideren infraccions lleus:

1. La falta de comunicació de qualsevol dada o circumstància que hagi de figurar en el registre a què fa referència l'article 53 d'aquesta Llei o que per una altra causa hi hagi l'obligació de posar en coneixement de l'Administració, d'acord amb el que es determini per reglament, llevat que aquesta infracció s'hagi de qualificar de greu de conformitat amb el que estableix l'article 141.12.

2. L'excés sobre la massa màxima autoritzada dels vehicles o d'algun dels seus eixos, en els percentatges següents:

M.M.A.	Excés total — Percentatge	Excés sobre un eix — Percentatge
De més de 20 Tm	+2,5 fins al 6	+20 fins al 25
De més de 10 Tm a 20 Tm	+5 fins al 10	+30 fins al 35
De fins 10 Tm	+6 fins al 15	+40 fins al 45

Als efectes de responsabilitat, són aplicables les regles que estableix l'article 140.19.

3. L'excés en els temps màxims de conducció o de la conducció ininterrompuda, així com la minorració dels períodes de descans o pausa establerts, llevat que s'hagi de considerar una infracció greu o molt greu.

4. La utilització de fulls de registre no homologats o que siguin incompatibles amb l'aparell de control emprat, així com l'ús d'una targeta de conductor caducada.

5. L'incompliment per part del conductor de l'obligació de realitzar per si mateix determinades entrades manuals o anotacions en l'aparell de control dels temps de conducció i descans o en els fulls de registre, en els casos en els quals aquesta obligació estigui establerta per reglament, quan, no obstant no haver-se realitzat les anotacions oportunes, sigui possible deduir o bé del mateix aparell de control o dels fulls de registre immediatament anteriors i posteriors quin n'hauria d'haver estat el contingut.

6. La manca dels preceptius rètols o avisos que s'hagin d'exhibir obligatòriament per a coneixement del públic usuari.

7. L'incompliment en els transports interurbans de viatgers contractats per plaça amb pagament individual de l'obligació d'expedir bitllets, de les normes establertes per despatxar-los o fer-ne la devolució, així com expedir-los sense les mencions essencials.

8. La realització de transports públics o privats o alguna de les seves activitats auxiliars o complementàries sense tenir l'autorització o llicència que, si s'escau, sigui preceptiva per a això de conformitat amb les normes reguladores dels transports terrestres, sempre que l'autorització o llicència s'hagi sol·licitat, amb acreditació del compliment de tots els requisits exigits per atorgar-la, en el termini màxim de 15 dies, comptats des de la notificació de l'inici de l'expedient sancionador.

9. La realització de transports públics o privats sense portar a bord del vehicle la documentació formal que acrediti la possibilitat legal de prestar-los o que sigui exigible per determinar la classe de transport que s'està realitzant, llevat que aquesta

infracció s'hagi de qualificar de molt greu o greu de conformitat amb el que disposen els articles 140.1 i 141.13.

10. L'arrendament de vehicles sense conductor fora de les oficines o els locals que es determinin per reglament, així com no subscriure de forma independent un contracte per cada arrendament de vehicles que l'empresa efectui.

11. La realització de transport públic regular de viatgers per carretera d'ús general amb incompliment del calendari establert.

12. La realització de transports públics regulars de viatgers d'ús especial amb incompliment de l'itinerari, el calendari, l'horari, les expedicions, els punts de parada o algun dels requisits que estableixi l'autorització corresponent d'ús especial.

Així mateix, en el transport d'escolars i menors, l'incompliment de les obligacions sobre parada de vehicles al centre escolar i accés i abandonament dels vehicles en els termes que regulen les normes sobre seguretat en aquesta classe de transports.

13. El tracte desconsiderat de paraula o obra amb els usuaris per part del personal de l'empresa en el transport de viatgers.

14. En el transport escolar i de menors, l'incompliment de l'obligació que l'entitat contractant exigeixi al transportista els documents o justificants que, d'acord amb les normes que regulen la seguretat en aquests transports, li hagi d'exigir.

15. La sortida dels vehicles dedicats a l'arrendament amb conductor del lloc en el qual habitualment estiguin guardats o estacionats sense portar a bord el full de ruta o portar-lo sense emplenar, llevat dels casos exceptuats per reglament. Aquesta infracció no s'ha d'apreciar quan concorri amb la que estableix l'article 141.22.

16. L'incompliment per part de les empreses que intervinguin en la contractació i realització de transports de mercaderies perilloses de les obligacions següents:

16.1 Incloure en els informes anuals i informes d'accidents alguna de les dades exigibles per la normativa vigent.

16.2 Comunicar als òrgans competents la identitat dels consellers de seguretat amb què compta l'empresa i les seves àrees de responsabilitat, quan tinguin.

16.3 Conservar per part de les empreses els informes anuals, durant el termini establert reglamentàriament, sempre que s'hagin tramès als òrgans competents.

17. La realització de transport públic regular de viatgers per carretera d'ús general o especial amb incompliment de qualsevol de les condicions que assenyalen el títol concessional o l'autorització especial sense el caràcter d'essencials quan aquest incompliment no estigui tipificat expressament d'una altra manera en aquesta Llei.

18. La manca dels distintius o rètols exigits per la normativa vigent, relatius a la naturalesa o al tipus de transport que aquell estigui autoritzat per dur a terme, portar-los en un lloc no visible o en condicions que en dificultin la percepció, fer-los servir de forma inadequada o portar en un lloc visible del vehicle el distintiu corresponent a un àmbit territorial o classe de transport per a la realització del qual no el faculti el títol habilitador necessari.

19. En el transport de viatgers, la manca de canvi de moneda metàl·lica o bitllets fins a la quantitat que, si s'escau, estigui determinada per reglament.

20. L'incompliment per part dels usuaris de les obligacions que els corresponguin, d'acord amb les regles d'ús del servei establertes de conformitat amb el que disposen els articles 40.2 i 41.1, llevat que les normes en les quals s'incloguin aquestes regles considerin expressament l'incompliment com a infracció greu.

En tot cas, es considera constitutiu de la infracció que tipifica aquest apartat l'incompliment per part dels usuaris dels transports de viatgers de les prohibicions següents:

20.1 Impedir o forçar l'obertura o el tancament de les portes d'accés als vehicles.

20.2 Manipular els mecanismes d'obertura o tancament de les portes d'accés al vehicle o de qualsevol dels seus compartiments previstos perquè els accions exclusivament el personal de l'empresa transportista.

20.3 Fer ús sense una causa justificada de qualsevol dels mecanismes de seguretat o socors instal·lats en el vehicle per a casos d'emergència.

20.4 Abandonar el vehicle o accedir-hi fora de les parades si s'escau establertes a l'efecte, llevat que hi hagi una causa justificada.

20.5 Realitzar, sense una causa justificada, qualsevol acte susceptible de distreure l'atenció del conductor o entorpir la seva tasca quan el vehicle estigui en marxa.

20.6 Viatjar en llocs diferents dels habilitats per als usuaris.

20.7 Fumar en els vehicles i en llocs diferents dels habilitats per a aquesta finalitat en estacions de transport en els termes que resultin de la normativa específica sobre la matèria.

20.8 Viatjar sense títol de transport o amb un títol que sigui insuficient en funció de les característiques del viatge i les condicions d'utilització previstes en la corresponent concessió o autorització, així com l'ús indegut del títol que es posseeixi.

20.9 Qualsevol acció injustificada que pugui implicar deteriorament o causar brutícia als vehicles o les estacions de transport.

21. La realització de l'activitat d'arrendament de vehicles amb conductor amb vehicles que portin publicitat o signes externs identificatius, tret dels casos exceptuats per reglament.

22. La realització del transport amb vehicles aliens sobre els quals no es tinguin les condicions de disponibilitat legalment exigibles, així com fer servir per al transport vehicles arrendats a altres transportistes o fer-ne servir la col·laboració fora dels casos o incomplint les condicions legalment establertes, llevat que s'hagi de considerar una infracció molt greu, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 140. Incorren en la mateixa infracció les empreses que actuïn com a col·laboradors, amb incompliment de les obligacions que els afectin.

23. La realització de transport de mercaderies perilloses quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

23.1 No portar a bord del vehicle els documents obligatoris relatius al vehicle, quan se'n posseeixin.

23.2 No tenir el vehicle les plaques d'identificació de característiques quan siguin exigibles o portar-les il·legibles, deteriorades o sense tenir alguna de les mencions essencials.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions que preveu aquest número correspon al transportista o, si s'escau, al titular del vehicle.

24. La realització de transport de mercaderies peribles quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

24.1 No portar a bord del vehicle els documents obligatoris relatius al vehicle, quan se'n posseeixin.

24.2 No portar en el vehicle les marques d'identificació i indicacions reglamentàries o portar-les en llocs diferents dels establerts.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions que preveu aquest apartat correspon al transportista o, si s'escau, al titular del vehicle.

25. Qualsevol de les infraccions que preveu l'article anterior quan, per la seva naturalesa, ocasió o circumstàncies, no s'hagi de qualificar de greu, amb el deure de justificar l'existència d'aquestes circumstàncies i de motivar la resolució corresponent.

Article 143.

1. Les sancions per les infraccions que tipifiquen els articles anteriors es graduen d'acord amb la repercussió social del fet infractor, la intencionalitat, la naturalesa dels perjudicis causats, la magnitud del benefici obtingut il·lícitament i la reincidència o habitualitat en la conducta infractora, de conformitat amb les regles i dins de les escales següents:

a) Se sancionen amb una advertència o multa de fins a 200 euros les infraccions que preveuen els apartats 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 24 de l'article 142.

b) Se sancionen amb una multa de 201 a 300 euros les infraccions que preveuen els apartats 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17 de l'article 142.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf a) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

c) Se sancionen amb una multa de 301 a 400 euros les infraccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 de l'article 142.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf b) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

d) Se sancionen amb una multa de 401 a 1.000 euros les infraccions que preveuen els apartats 25, 26, 27, 28, 29 i 30 de l'article 141.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf c) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

e) Se sancionen amb una multa de 1.001 a 1.500 euros les infraccions que preveuen els apartats 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 24 de l'article 141.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf d) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió d'una altra infracció greu tipificada en

el mateix apartat o qualsevol de les molt greus de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

f) Se sancionen amb una multa de 1.501 a 2.000 euros les infraccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 de l'article 141.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf e) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció greu tipificada en el mateix apartat o qualsevol de les molt greus de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

g) Se sancionen amb una multa de 2.001 a 3.300 euros les infraccions que preveuen els apartats 24, 25 i 26 de l'article 140.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf f) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció greu tipificada en el mateix apartat o qualsevol de les molt greus de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

h) Se sancionen amb una multa de 3.301 a 4.600 euros les infraccions que preveuen els apartats 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 23 de l'article 140.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf g) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

i) Se sancionen amb una multa de 4.601 a 6.000 euros les infraccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 de l'article 140.

Se sancionen amb una quantia idèntica les infraccions ressenyades en el paràgraf h) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

j) Se sancionen amb una multa de 6.001 a 18.000 euros les infraccions ressenyades en el paràgraf i) quan el responsable ja hagi estat sancionat, mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa, per la comissió de qualsevol altra infracció molt greu de les que preveu aquesta Llei en els 12 mesos anteriors.

k) Quan sigui aplicable el que preveuen els articles 141.31 i 142.25, la quantia de la sanció que si s'escau correspongui imposar ha d'estar compresa, respectivament, dins els límits que estableixen els paràgrafs d), e) i f) i a) b) i c).

2. La comissió de la infracció que preveu l'apartat 2 de l'article 140, conjuntament amb la sanció pecuniària que correspongui, comporta la pèrdua de validesa de totes les autoritzacions de què sigui titular l'infractor per a l'obtenció de les quals eren exigibles els requisits incomplets.

La comissió de la infracció que preveu l'apartat 3 de l'article 140, conjuntament amb la sanció pecuniària que correspongui, comporta la pèrdua de validesa de tantes autoritzacions o còpies certificades de les quals sigui titular l'infractor com calgui a fi de restablir l'equilibri reglamentàriament exigít entre el nombre d'autoritzacions i el compliment

de les condicions requerides per obtenir-les i mantenir-les. Això no obstant, quan el nivell d'incompliment del requisit de què es tracti afecti una part important del conjunt de l'activitat de l'infractor, pot implicar la pèrdua de validesa de totes les autoritzacions de què sigui titular per a l'obtenció de les quals sigui exigible aquell. En tot cas, quan aquesta infracció es cometi per segona vegada en el període de 12 mesos, la sanció pecuniària sempre ha d'anar acompanyada de la pèrdua de validesa de totes les autoritzacions de què l'infractor sigui titular.

La comissió de la infracció que preveu l'apartat 4 de l'article 140, conjuntament amb la sanció pecuniària que correspongui, comporta la pèrdua de validesa de totes les autoritzacions, llicències o còpies certificades d'identica classe a la utilitzada de què sigui titular el transportista a nom del qual la va expedir l'Administració.

La comissió de la infracció que preveu l'apartat 5 de l'article 140, conjuntament amb la sanció pecuniària que correspongui, comporta la declaració de caducitat de la concessió de què es tracti i la inhabilitació per ser titular de cap concessió o autorització de transport públic regular de viatgers d'ús general de nova creació en el termini de cinc anys. L'empresa inhabilitada tampoc no pot tenir una participació majoritària en el capital de cap altra que pretengui accedir a la titularitat d'algunes d'aquestes concessions o autoritzacions.

La comissió de les infraccions que preveuen els apartats 1 i 8 de l'article 140, independentment de la sanció pecuniària que correspongui, pot implicar el precintament del vehicle amb el qual es du a terme el transport o la clausura del local en el qual, si s'escau, s'exerceixi l'activitat, en ambdós casos durant el termini màxim d'un any, sense perjudici del pagament del salari o de les indemnitzacions que siguin procedents i de les mesures que es puguin arbitrar per garantir-los.

Quan en la comissió de la infracció que preveu l'apartat 10 de l'article 140, hi hagin intervingut tallers autoritzats, amb independència de la sanció que correspongui, s'ha de proposar a l'òrgan competent la retirada de l'autorització corresponent.

3. Quan siguin detectades durant la seva comissió en carretera infraccions que hagin de ser denunciades d'acord amb el que preveuen els apartats 1, 4, 6, 8, 10, 19 o 20 de l'article 140, 4 o 6 de l'article 141, o bé algun dels excessos en el temps de conducció tipificats en l'apartat 3 de l'article 142, sempre que en aquest últim cas la distància que encara hagi de recórrer el vehicle per assolir la seva destinació sigui de més de 30 quilòmetres, se n'ha d'ordenar la immobilització immediata fins que se suprimeixin els motius determinants de la infracció, llevat que concorrin circumstàncies lligades a la seguretat que aconsellin no fer-ho en el cas concret de què es tracti. A aquest efecte, els membres de la Inspecció del Transport Terrestre o agents de les forces actuants que tenen atribuïda legalment la vigilància del transport terrestre han de retenir la documentació del vehicle i, si s'escau, la de la mercaderia, així com l'autorització corresponent, fins que s'esmenin les causes que van donar lloc a la immobilització, i, en tot cas la custòdia del vehicle, la seva càrrega i pertinences és responsabilitat del transportista.

S'ha de procedir en els mateixos termes en els casos en què la inspecció actuant hagi retirat el full de registre que s'estava fent servir en l'aparell de control dels temps de conducció i descans

durant la realització d'un transport i l'empresa hagi incomplert l'obligació de portar-ne altres de recanvi a bord, així com en aquells en què hagi retirat la targeta del conductor per a aquest aparell.

Així mateix, es pot ordenar la immobilització d'un vehicle quan en carretera es detectin conductes infractores en les quals concorrin circumstàncies que puguin comportar perill per a la seguretat.

En els casos d'immobilització de vehicles que transportin viatgers, i amb la finalitat que els viatgers sofreixin la menor torbació possible, és responsabilitat del transport el vehicle del qual s'hagi immobilitzat buscar els mitjans alternatius necessaris per fer arribar els viatgers a la seva destinació. Si no ho fa, l'Administració pot establir aquestes mesures. Les despeses que generi l'adopció de les mesures sempre són a càrrec del transportista. Si es nega a satisfer-les, el vehicle queda immobilitzat fins que se satisfacin, encara que hagin desaparegut les causes de la infracció.

4. Independentment de les sancions pecuniàries que corresponguin de conformitat amb aquesta Llei, la resolució sancionadora en què s'aprecii l'incompliment reiterat de les circumstàncies que preveuen els apartats 15 o 16 de l'article 140 pot acordar la caducitat de la concessió o autorització especial de què es tracti amb pèrdua de la fiança i sense perjudici del pagament del salari o de les indemnitzacions que siguin procedents. Així mateix, la resolució sancionadora en què s'aprecii l'incompliment reiterat de les circumstàncies que preveuen els apartats 17 o 18 de l'article 140 pot donar lloc a la pèrdua de validesa de totes les autoritzacions de què l'infractor sigui titular.

Als efectes que preveu aquest apartat, es considera que hi ha incompliment reiterat quan l'empresa corresponent hagi estat sancionada, mitjançant resolucions que exhaureixin la via administrativa, per la comissió en un període d'un any de tres o més infraccions de caràcter molt greu per vulneració de les circumstàncies que preveuen els apartats 15, 16, 17 o 18 de l'article 140.

5. La imposició de les sancions que, si s'escau, corresponguin és independent de la possible obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis causats. Article 144.

1. La comissió de dues o més infraccions de les ressenyades en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 140 en el període d'un any comporta la inhabilitació de l'infractor durant un període de tres anys per ser titular de qualsevol classe de concessió, autorització o llicència habilitadora per exercir l'activitat de transport o de qualsevol de les seves activitats auxiliars i complementàries o formar part del consell d'administració o òrgan equivalent d'una empresa que sigui titular d'aquestes concessions, autoritzacions o llicències. Durant aquest període, l'inhabilitat d'aquesta manera tampoc no pot aportar la seva capacitat professional a cap empresa transportista o d'activitat auxiliar i complementària del transport.

Aquesta inhabilitació comporta la caducitat de totes les concessions i la pèrdua de validesa de totes les autoritzacions i llicències de què sigui titular l'empresa infractora, amb caràcter definitiu.

Perquè es produeixi el cas de reincidència que assenyala aquest article, les sancions tingudes en compte s'han d'haver imposat mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa. El període d'inhabilitació comença a comptar des de l'endemà del dia que s'hagi dictat l'última d'aquestes resolucions.

2. En tots els casos en els quals es constati la comissió d'alguna de les infraccions tipificades en els apartats 10 o 11 de l'article 140 o 1.1, 1.2 i 5 de l'article 141, a la notificació de l'inici de l'expedient sancionador s'hi ha d'adjuntar un requeriment perquè, en el termini d'un mes, el titular de l'activitat acreditat que ha esmenat la deficiència constitutiva de la infracció de què es tracta i, si no ho fa, s'ha d'incoar un expedient sancionador nou, que s'ha de tramitar independentment de l'anterior, per la comissió de la infracció tipificada en l'article 140.7.

Article 145.

Les infraccions de la legislació reguladora dels transports terrestres, de conformitat amb les condicions que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, prescriuen en el termini d'un any.

Les sancions de la legislació reguladora dels transports terrestres prescriuen en els terminis i les condicions que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 146.

1. La competència per imposar les sancions que preveu aquest capítol correspon als òrgans que la tinguin atribuïda legalment o reglamentàriament.

2. El procediment per imposar les sancions que preveu aquesta Llei s'ha d'ajustar a les normes específiques que s'estableixen per reglament, i en el que les normes específiques no prevegin cal atènyer-se al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Per tal d'establir la possible existència d'algun dels casos de reincidència o habitualitat en la conducta infractora que preveu aquest capítol, la tramitació de qualsevol procediment sancionador per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei ha d'incloure expressament la consulta al Registre general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries del transport que permeti conèixer si existeixen sancions prèvies que determinin aquesta reincidència o habitualitat.

El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució del procediment sancionador és d'un any, comptat des de la data d'iniciació del procediment.

El procediment per imposar les sancions que preveu aquesta Llei s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent, o bé per pròpia iniciativa o com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

Els òrgans de les diferents administracions públiques competents per sancionar les infraccions que preveu aquesta Llei han de comunicar al Registre general de transportistes i d'empreses d'activitats auxiliars i complementàries del transport a què fa referència l'article 53 les sancions que imposin, per tal que se'n faci l'anotació pertinent, en el termini màxim de 30 dies comptats des de la resolució sancionadora que exhaureixi la via administrativa.

3. Les sancions pecuniàries es poden fer efectives de conformitat amb el que s'estableixi reglamentàriament.

En tots els casos en els quals l'interessat decideixi voluntàriament fer efectiva la sanció abans que transcorrin els 15 dies següents a la notificació de l'expedient sancionador, la quantia pecuniària

de la sanció proposada inicialment es redueix en un 25 per cent.

El pagament de la sanció pecuniària abans que es dicti la resolució sancionadora equival a l'acabament del procediment, excepte en els casos en els quals comporti una sanció accessòria de les que preveuen els articles 143 o 144, cas en què s'ha de continuar el procediment fins a l'acabament ordinari pel que fa a la sanció accessòria. Fins i tot en els casos en els quals el procediment sancionador es doni per acabat d'aquesta manera, l'interessat pot interposar idèntics recursos als que li haurien correspost en el cas que el procediment hagués acabat de forma ordinària mitjançant una resolució expressa.

4. En la imposició i execució de sancions per infraccions comeses per persones que no acreditin la seva residència en territori espanyol són aplicables les regles que s'estableixen a continuació, juntament amb les que, si s'escau, s'assenyalin de forma expressa per reglament.

Quan s'hagi intentat la notificació en el domicili del denunciat i no s'hagi pogut practicar, aquesta notificació s'ha de trametre al departament ministerial competent en matèria de transports del país en el qual resideixi perquè la hi traslladi, i així es considera la notificació duta a terme definitivament.

La comissió de faltes molt greus, de forma reiterada, per persones que no acreditin la seva residència en territori espanyol, amb independència de les sancions que preveu la legislació comunitària, pot donar lloc a la prohibició d'entrada en territori espanyol durant un període de cinc anys. A aquests efectes, es considera que existeix un incompliment reiterat quan la persona esmentada hagi estat sancionada mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa per la comissió, en un període de dos anys, de cinc infraccions o més de caràcter molt greu.

Quan les sancions imposades mitjançant una resolució que exhaureixi la via administrativa no siguin satisfetes en període voluntari, si el vehicle de què es tracta ha quedat immobilitzat durant la tramitació de l'expedient, es pot vendre en subhasta pública, en la forma que s'estableixi per reglament, i els diners obtinguts queden afectes al pagament de l'import de la sanció, de les despeses originades per la immobilització i la subhasta, així com de les despeses que es puguin haver produït com a conseqüència del que estableix l'últim paràgraf de l'article 143.3. El sobrant, si n'hi ha, queda a disposició de la persona denunciada.

5. En relació amb l'execució de les sancions, són aplicables les normes específiques que s'estableixen per reglament, i en el que les normes específiques no prevegin, cal atènyer-se al que estableixen la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el Reglament general de recaptació.

El pagament de les sancions pecuniàries que assenyalava aquesta Llei, imposades per una resolució que exhaureixi la via administrativa, és un requisit necessari perquè sigui procedent l'atorgament de nous títols habilitadors per dur a terme qualsevol classe de transport interior o internacional per carretera o alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries, així com per a la realització del visat, la transmissió o la modificació de qualsevol d'aquells de què l'infractor ja sigui titular.

Així mateix, la realització d'aquest pagament de sancions és un requisit exigible perquè sigui pro-

cedent l'autorització administrativa a la transferència dels vehicles amb els quals s'hagin comès les infraccions a què corresponguin les sancions esmentades.

CAPÍTOL II

Instruments de control

Article 147.

1. Durant la realització dels serveis i les activitats que regula aquesta Llei s'han de portar a bord del vehicle, degudament emplenats, els documents de control administratiu que, si s'escau, es determinin per reglament. En els transports internacionals s'han de fer servir els documents de control establerts en els convenis subscrits per Espanya.

Els vehicles en els quals es duguin a terme aquests serveis, per part seva, han d'estar senyalitzats mitjançant els rètols i distintius que s'exigeixin reglamentàriament per identificar exactament les característiques del servei o del títol habilitador a l'empara del qual es presten.

2. Les persones que duguin a terme els serveis i les activitats que preveu aquesta Llei han d'emplenar i conservar al seu domicili empresarial, durant el termini que s'estableixi als efectes que preveu l'article 33.3, la documentació de caràcter administratiu o estadístic que, si s'escau, es determini reglamentàriament.

3. A efectes de comptabilitat, les empreses titulars de concessions o autoritzacions de transport públic regular de viatgers d'ús general han de tractar cada una d'aquestes com una activitat separada, i gestionar-la com una divisió comptable independent, diferent de qualsevol altra activitat que duguin a terme, estigui relacionada o no amb el transport de viatgers.

Article 148.

Els vehicles destinats a dur a terme transport per carretera han de tenir instal·lats i portar-los en funcionament durant la prestació l'aparell de control dels temps de conducció i descans, el limitador de velocitat, així com altres mecanismes o instruments de control en els casos en què així s'exigeixi reglamentàriament o sigui obligatori de conformitat amb les disposicions incloses en els convenis internacionals subscrits per Espanya o en la normativa directament aplicable a la Unió Europea.»

Disposició addicional primera. *Coordinació amb la Prefectura Central de Trànsit.*

En el termini màxim de sis mesos, comptats des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els ministeris de Foment i de l'Interior han d'adoptar les mesures que siguin pertinents per assegurar la fluïdesa en el transvasament recíproc de dades entre els sistemes d'informació dels registres que figuren en la Direcció General de Transports per Carretera i en la de Trànsit, a fi que, a tota hora, l'un i l'altre centre directiu coneguin:

a) La identitat de la persona o les persones físiques o jurídiques que tenen o han tingut en un determinat moment la titularitat d'un determinat vehicle identificat per la seva matrícula.

b) La relació de vehicles identificats per les matrícules respectives de què és o ha estat titular en un determinat moment una determinada persona física o jurídica.

c) Les característiques relatives al nombre de plaques, massa màxima autoritzada i tara o altres elements tècnics o de construcció que constin en el permís de

circulació d'un determinat vehicle identificat per la seva matrícula.

d) La identitat de la persona o les persones físiques o jurídiques que tenen o han tingut en un determinat moment la titularitat d'una determinada autorització de transport identificada pel seu número.

e) El nombre i la classe de les autoritzacions de transport de què sigui o hagi estat titular en cert moment una determinada persona física o jurídica, així com la matrícula dels vehicles als quals si s'escau es van adscriure aquestes autoritzacions.

De conformitat amb el que disposa l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, per al transvasament de dades entre els sistemes d'informació que assenyalen aquesta disposició no és necessari el consentiment de l'afectat.

Disposició addicional segona. *Coordinació amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

A l'efecte de comprovar el compliment exacte dels requisits que exigeixen els articles 48, 95 i 102 d'aquesta Llei, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i els òrgans que tinguin atribuïdes funcions equivalents en les administracions de les comunitats autònomes, a requeriment de la Direcció General de Transports per Carretera del Ministeri de Foment i en els termes i amb els requisits que estableix la disposició addicional quarta de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries per al seu desplegament, han d'emetre una relació per mitjans informàtics o telemàtics sobre el compliment d'obligacions fiscals i inexistència de deutes tributaris per part de les persones físiques o jurídiques titulars de les concessions, autoritzacions o llicències habilitadores per dur a terme transport terrestre o alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries.

Disposició addicional tercera. *Coordinació amb la Seguretat Social.*

1. A l'efecte de comprovar el compliment exacte dels requisits que exigeixen els articles 48, 95 i 102 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i del que, en relació amb els transports terrestres, especifiquen les normes dictades per al seu desplegament, els òrgans competents de la Seguretat Social, a requeriment de la Direcció General de Transports per Carretera del Ministeri de Foment, ha d'emetre una relació sobre suport informàtic sobre el compliment de les seves obligacions i la inexistència de deutes amb aquesta entitat per part de les persones físiques o jurídiques titulars de concessions, autoritzacions o llicències habilitadores per dur a terme transport terrestre o alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries.

2. Amb les finalitats d'inspecció i control del compliment dels preceptes inclosos en aquesta Llei i en les normes dictades per al seu desplegament, els òrgans competents de la Seguretat Social, a requeriment dels serveis d'Inspecció del Transport Terrestre, han d'informar sobre les dades que figuren en els seus registres en relació amb les qüestions següents:

a) Règim de la Seguretat Social en el qual està o estava en un determinat moment en situació d'alta una persona física o jurídica titular de concessions, autoritzacions o llicències habilitadores per dur a terme transports terrestres o alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries, amb indicació, si s'escau, de l'em-

presa en què presta o prestava els seus serveis i de la seva categoria professional.

b) Relació de treballadors que una determinada persona física o jurídica titular de concessions, autoritzacions o llicències habilitadores per dur a terme transports terrestres o alguna de les seves activitats auxiliars i complementàries té o tenia en un determinat moment al seu servei i en situació d'alta en el sistema amb la categoria i el grup de cotització corresponent als conductors per compte d'altri.

De conformitat amb el que disposa l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, per emetre els informes i les relacions que assenyala aquesta disposició no és necessari el consentiment de l'afectat.

Disposició final única.

Sense perjudici del que estableix l'article 80 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'obligació que estableix l'apartat 3 de l'article 147 només és exigible a partir del dia 1 de gener de 2004.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE L'INTERIOR

18682 REIAL DECRET 1196/2003, de 19 de setembre, pel qual s'aprova la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses. («BOE» 242, de 9-10-2003.)

La Directiva 96/82/CE del Consell, de 9 de desembre de 1996, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, va ser incorporada al nostre ordenament jurídic per mitjà del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, que va derogar el Reial decret 886/1988, de 15 de juliol, que regulava aquesta matèria.

El Reial decret 1254/1999 estableix, en la disposició final primera, la necessitat de revisió de la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic, aprovada per l'Acord del Consell de Ministres, de 23 de novembre de 1990, que es desplega d'acord amb el Reial decret derogat, i publicada mitjançant la Resolució de la Subsecretaria del Ministeri de l'Interior, de 30 de gener de 1991.

L'objectiu fonamental d'aquesta revisió és incorporar els canvis que introdueix el Reial decret esmentat en aspectes tan importants com l'adopció de polítiques de prevenció d'accidents greus, l'establiment de sistemes de gestió de seguretat, el desenvolupament de plans d'autoprotecció, l'elaboració d'informes de seguretat, la consideració de l'efecte dòmino, la realització d'inspeccions, l'ordenació territorial tenint en compte el risc d'aquests accidents i la informació al públic. Tot això, sense detriment del que disposa la normativa bàsica de pre-

venció de riscos laborals (Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció), així com en la normativa específica (Reial decret 374/2001, de 6 d'abril, sobre la protecció de la salut i seguretat dels treballadors contra els riscos relacionats amb els agents químics durant la feina).

Posteriorment a l'aprovació i la publicació de la directriu bàsica esmentada, es va publicar el Reial decret 407/1992, de 24 d'abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil, que constitueix, en desplegament de la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció civil, el marc fonamental per a l'elaboració i la integració dels diferents plans de protecció civil i preveu el risc químic com a objecte de planificació especial.

Per tant, també es fa necessària l'adequació de la directriu bàsica a les disposicions de la Norma bàsica de protecció civil. Pel que fa a això i com a element a destacar en aquest aspecte de la revisió, hi ha la incorporació en aquesta nova directriu bàsica de criteris per a l'elaboració del pla estatal de protecció civil davant aquest risc.

A més, en compliment dels apartats 2 i 3 de l'article 15 del Reial decret 1254/99, s'inclouen com a annex II d'aquesta Directriu bàsica els formats normalitzats corresponents a la notificació d'accidents greus a la Comissió Europea, que els òrgans competents de les comunitats autònomes han de remetre a la Direcció General de Protecció Civil, per mitjà de la Delegació de Govern corresponent.

En virtut d'això, amb l'informe previ de la Comissió Nacional de Protecció Civil, a proposta del ministre de l'Interior i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de setembre de 2003,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació de la Directriu bàsica.*

S'aprova la Directriu bàsica de protecció civil per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses, el text de la qual s'insereix tot seguit.

Disposició transitòria única. *Adaptació dels informes de seguretat.*

Els òrgans competents de les comunitats autònomes poden requerir que en un termini no superior a un any, comptat a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els industrials que han presentat l'informe de seguretat, de conformitat amb l'article 9 del Reial decret 1254/99, de 16 de juliol, adaptin o modifiquin determinats continguts d'aquell, d'acord amb el que disposa la Directriu bàsica per al control i la planificació davant el risc d'accidents greus en què intervenen substàncies perilloses.

Disposició derogatòria única. *Derogació de la Directriu bàsica anterior.*

Resta derogada la Directriu bàsica per a l'elaboració i l'homologació dels plans especials del sector químic, aprovada per l'Acord del Consell de Ministres, de 23 de novembre de 1990, i publicada mitjançant la Resolució de la Subsecretaria del Ministeri de l'Interior, de 30 de gener de 1991.